

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Solstein) har begjært Ordet for 4de Gang. Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Op- hold) har det ærede Medlem Ordet.

Solstein: Jeg fandt mig ikke foranlediget til at svare paa den Redegjørelse, eller hvad jeg skal kalde det, som den høitærede Minister gav for sin og Indenrigsministerens Laushed, og jeg skal sige ganske simpelt, at Grunden dertil er den, at jeg ikke anser mig forpligtet til at tage Hensyn til en hvilken som helst Undstyldning fra en Minister, naar han ikke kan svare. Men da nu den høitærede Minister har forsøgt igjen at dække over det svage Punkt med Hensyn til Finantsloven ved en Udtalelse om, at der for et Par Aar tilbage heller ikke var nogen regulær Finantslov vedtagen, maa det vel bero paa en Sukommelsesfeil, naar det bliver brugt som Argument. Den var foreslagt, men den blev ganske simpelt ikke vedtagen, fordi vi ikke vilde behandle den, men fra Ministeriets Side var der sket, hvad der skulde ske, og det er altsaa ikke noget Præcedens for den Forsømmelse, her er sket. Da jeg har faaet Ordet, vil jeg kun gjøre de ærede Herrer opmærksomme paa den Maade, hvorpaa den høitærede Minister har imødefaaret en Udtalelse fra min Side om at skaffe de fornødne Oplysninger angaaende Reglerne, hvorefter man er gaaet frem ved Anvendelsen af den midlertidige Lov, idet den høitærede Minister sagde, at det var Noget, som vi vilde faae at vide, naar Statsregnskabet forelaa. Jeg veed ikke, om det er den høitærede Ministers Mening at ville se at holde os i Uvidenhed ogsaa om sine Meriter paa det Omraade saa længe som muligt. Det synes jo overhovedet, at være Laktil nu at trække Alt ud for ikke at komme frem med det; men jeg vil dog blot sige, at, dersom den høitærede Minister ikke kan eller vil give Finantsudvalget de Oplysninger, indser jeg ikke, hvorledes han kan vente, at det skulde være muligt at behandle Finantsloven.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har paany begjært Ordet, men dertil kræves Thingets Samtykke. Under Forudsætning heraf (Op- hold) har det ærede Medlem Ordet.

Berg: Jeg har efter at have hørt den høitærede Finantsminister kun lidt at tilføie. Jeg vil for det Første sige, at det forekommer mig besynderligt, at den meget ærede Finantsminister selv vilde bringe Grindringen tilbage til Sommeren 1877. Den høitærede Minister maa tro mig, at der hviler en Skygge over den Tid,

som aldrig vil blive glemt af det danske Folk, og som jeg med megen Betlagelse føler mig overbevist om ogsaa vil følge de Mænd, som have været med til denne Gjerning. Jeg vil ønske, at der aldrig havde været 6—7 danske Mænd, som denne Grindring vilde følge Livet igennem. For det Andet vil jeg ogsaa sige, at den midlertidige Lov, som Folkethingets Flertal gav hin 8de November, var af en ganske anden Natur end den sædvanlige, idet den ikke blot handlede om nødvendig løbende, men ogsaa ekstraordinære Udgifter i Henshold til et fuldt affattet Finantslovsforslag, vedtaget af Folkethinget forud, nemlig den 31te Marts, og det giver Stillingen en hel anden Karakter. Hvorvidt altsaa en Finantslov er i allerhøjeste Grad ønskelig og ubetinget efter min Formening maa anses for absolut nødvendig fra Finantsministerens Standpunkt nu, det kan ikke bortvises ved en Henvisning til en midlertidig Lov, som man dengang tilmed gav en hel anden Karakter, og som hvilede paa et ganske andet Grundlag. Den høitærede Minister har sagt: Vi kunne jo komme til en Forhandling derom, og deri kan jeg give ham Ret, ved Behandlingen af Løslagsbevillingen til den nuværende finantsielle Bevilling. Men jeg skal dog mene, at det vilde være rigtigt at gjøre fornyet Forsøg fra den høitærede Finantsminister's Side paa at faae den ordinære Finantslov og derpaa efter sædvanlig Vis søge en Løslagsbevilling. Mig forekommer en saadan Fremgangsmaade mindre absurd end den anden.

Jagd: Jeg forstaar ikke rigtig det Interessante i den Underholdning, som i den sidste Tid har været ført mellem de ærede Medlemmer her bagved og den høitærede Minister, thi det lyder for mig som en kjedelig Variation over et gammelt Thema, der har været varieret over i saa mange Aar, at jeg idetmindste er baade led og kjed af at høre Mere deraf. Den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte for et Dieblit siden sin dybe Medfølelse ved os Rigsdagsmænd, der skulde modtage disse vældige Bunker af Lovforslag med den sorgelige Forudfølelse og Forubviden, at de allesammen kun vilde blive Mafulatur. Jeg tilstaar, at jeg blev næsten rørt ved at høre denne Medfølelse, thi ogsaa jeg har sølt Trangen til Medlidenskab, da jeg ved min Indtrædelse i Salen faae disse Bunker. Men naar det ærede Medlem føler en saa stor Sorg over, at disse Bunker vedblive at voge, skjøndt de ikke vilde blive Andet end Mafulatur, saa forstaar jeg ikke hans Bebreidelse til Regjeringen, da intet Menneske kan være i Tvivl om, at hvis denne vilde forelægge et nyt Finantslovsforslag for indeværende Aar, vilde det kun blive